

ELŐFIZETÉSI DJ:
Pesti vagy Pécselt hához külvé:
EGÉSZ ÉVRE 5 frt — kr.
FÉL ÉVRE 2 „ 50 „
NEGYED ÉVRE 1 „ 25 „
EGYES SZÁM 10 kr.
Legyenik minden számban.
Egyes számok kaphatók
Weidinger Nándor könyvker.
(Széchenyi-utca.)

PÉCSI FIGYELŐ.

HIRDETÉSEK ÁRA:
Egy 56 hasabos petit sor egy-
szeri megjelenésért 6 kr.,
3-szorért 5 kr., 10-szerért
4 kr. fizetendő.
Minden hirdetés után 30 kr.
bélyegdíj fizetendő.
A nyitólár 1 petit sor 10 kr.
A hirdetési díj előre fizetendő.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, KÖZSL JÁNOS úrnál a városbáz épületben,
LILL JÁNOS úrnál a budai külvárosban,
Kiadóhivatal:
János-utca 8-ik szám.

Kéziratok vissza nem adatnak

Magyar kereskedelem.

Mióta a névmagyarosítás eszméje oly nagy hódításokat tett, azóta föltünően halad előre a magyarosodás ügye úgy a közéletben mint a kereskedelemben.

A kereskedelmi kamarkának lelkes főhivása nagyrészt megmagyarosította a cégtáblákat, meg sok helyütt a főkönyveket is.

Német volt a szó minden boltban, minden üzletben, minden kereskedésben. Ha a vevőkkel magyar nyelven beszélés is a kereskedő, segédjével, üzleti ügyfeleivel németül társalgott. A levélbeli érintkezések német nyelven folytak. Magyar levelezőt egy nagykereskedő sem tartott szükségesnek alkalmazni.

Csak mikor a sajtó csipős végű ostarálva nyaka közé suhintott a jogulatlan germanizmusnak és a publikum kezdte visszaküldözgetni az idegen fogalmazású főhívásokat, reklámokat és leveleket, kezdte a boltos magyarul is megdicsérni a portékát és így született meg aztán a kényeskedés pressioja alatt a magyar levelező is.

Alulról fölfelé kezdett magyarosodni a magyar kereskedelem. És ezt Pécsen is a későn is vették észre. Pécsen nagyon is okultak rajta, mert német nyelvű utazókat kénytelenek voltak kicserélni — ha nem is magyarul, de olyanokkal, akik magyarul is tudták magukat megértetni.

Bécsben nem egy nagykereskedő céget ismerünk, a hol egy-egy magyar segédet alkalmaznak, hogy a magyar ügyfelekkel való érintkezés megkönnyíthessék. Megtörtént már — elég szegényre egy magyar kereskedőnek, hogy német nyelvű megkeresésre magyarul kapta meg a választ.

A magyar kereskedelmet úgy kell megmagyarosítani, hogy a magyar kereskedő kívánja meg, miszerint az, aki vele közvetlen érintkezik, vele magyarul beszéljen.

A német kereskedelmi utazókkal ne álljunk szóba. Ha a külföldi gyáros közvetítőre szorul, vagy azt alkalmaz. az a közvetlen közvetítő tudjon magyarul.

De a magyar kereskedelmet, igazán megmagyarosítani nem fogjuk

tudni addig, amíg annak tekintélyt nem szerzettünk. Alig van egy pár kereskedőnk, aki a külföld előtt számottevő képviselőjeként szerepel a magyar kereskedelemben.

Most érezzük még csak igazán a magyar büszkeség bífneinek súlyát, a melynek nyomasztó hatása alatt a legszegényebb kirakat poros tveje alatt, évekig kellett szenvednie iparunknak és kereskedelmünknek.

A magyar kereskedelemnek csak úgy lehet tekintélyt szerezni, ha erre a pályára képzettséggel és tehetséggel bíró egyének is vállalkoznak.

Úgy lesz tekintélyes a magyar kereskedelem, ha a vagyonos szülők felsőbb iskolákat végzett gyermekei a kereskedői pályára szorítottak tőkájükkel együtt. A kereskedői pályán éppen annyi tekintélyt — de tán több vagyont — lehet szerezni, mint az ügyvédi vagy az orvosi praxison.

Hogy pedig valaki csak úgy lesz tekintélyes kereskedővé, ha iskolákat végzett és hogy e nélkül még itt sem boldogulhat, eléggé mutatja kereskedelmünk, a mely proletároknak szintén nem szegény.

Ha majd egyszer társadalmunk művelt elemeit látjuk a kereskedők között, meg jön a tisztelet minden oldalról.

Törekedni kell a magyar kereskedőnek tiszteletet szerezni a magyar névnek, igyekeznie kell forgalomba hozni a magyar cikkeket, a magyar gyártmányokat.

Addig, amíg nem lesz tekintélyes magyar iparunk, addig nem lesz jelentősége és így tekintélye a magyar kereskedelemnek sem, akár hogy magyarosodik.

Amíg szegény lesz a magyar ipar, szegény marad a kereskedelem is.

Azért a magyar kereskedelem tartása kötelességének fogalmát és tekintélyt szerzeni a magyar iparnak, ha tekintélyt akar magának szerezni és azt akarja, hogy tiszteljék és magyarnak tartsák.

A kultuszminiszter az iparról.

Százsor is elmondott szó hangzik el Trefort miniszter ajkáról abban a levélben, amelyet a múlt hét végével választóúhoz intézett.
„Az idyllyikus idők epochája elmúlt, teremtsünk ipart.” Mondja az ősz miniszter.

TÁRCZA.

Farkasszemmel.

Egymás szemébe, hogy ki néz
Tovább: fogadtál vélem,
S szemembe néztél merveven
Én is szemembe nétem...
Sokáig néztél egy a más
Előbb leütöd szemedet...
Te elvesztéd a fogadtást,
Én elvesztém a szívemet.

Lantos.

A sáskák.

A sáskák, más néven szöcskék, ugró egyenes röptűek, igen vig állatok. Sokan köztük ősi nemes származásnak, törzsfajuk visszanyúlók Mózes koraig, kinek idejében a sáskák elhomályosították a napot és a holdat és elvették a csillagok ragyogását. Ezek az újabb sáskanemzedékek igen lejárják és arról ismerhetők fel, hogy csapják sakkal hosszabbak és így több földi jót szereznek is, mint a többiek. Epikuriosok valamennyien, kormányformájuk az oligarchia, törvénykönyvük a természetjog. Tudósaiktól illatos termékekben beszélnek a növényekről, melyek könnyen és nehezen emészthetők, az állatokról, melyeket a jók és a rosszak osztályába soroznak. A jók közé a sáskák tartják pl. a tigrist, a parduozot, az oroszlányt és a farkast, mert ezek nem törődnek velük; a rosszak közé: a tyúkokat és a verebeteit, mert ezek felfalják őket; a juhokat és a szarvasmarhákat, mert a füvet orruk elől szedik el és gyakran öket is cor. amre elnyelik. Asketák, mint mindenütt tartózkodást ajánlanak; de ha egy bájos leviszűz szöcskét a pázsiton át, a legizottabb moralista

azonnal mellette terem és praktikus felolvasást tart előtte a felebarátj szertetről.

A szépnemet kékszárnyú sáskának képezik, melyek úgy lebegnek a föld felett, mint a kék égboltozat, vagy a vörösröptűek, melyek rózsaszírnok gyanánt szállnak fel s alá költöket és művészeket lekesítve, megihlette. Hat még a zenészek nagy tömege, melyek sziszegő, dörmögő, susogó dalaik szerelmi bűt és élvet fejeznek ki és a nyári napokon édes dallamokkal töltik meg a levegőt. Zenekaraikban ezer számar játszanak a Paganinik és a sáskák hegedűi világszerte híresek! Egy este többen együtt ültek a harmatkorosmában. Napnyugtá és jó évtágygál költik el „les fines herbes”, melyek pazarul teremnek körülöttük.

— Jó éjt bajtársak! zümmög egy félénk sáska és villangyorsasággal felugrik.
— Maradj még, Pepito! mondják a többiek.

— Lehetetlen, Lucosta vár réam! és Pepito ábrándosan néz körül fűzöld szemével, majd hamar eltűnik.

— Az én óram is ütött! sóhajt egy pohos, nagy sáska és ki akar surranni a koresmából.

— Nem szégyelled magad, hogy már ilyenkor elmész és a negyedik lábadd hol van, Mastax?

— Nála. Tegnap egy kis szóvitám volt kis feleségemmel és akkor kitépte az egyik lábamat, ha nem jövök idején haza, azt mondta még egyet kitép, felfoghatjátok tehát...

— Ej no, véledekid szomszédja, jövő hétre újra kinő az egész, a mint te is tudod: nezz ide, ez már a hatodik lábam, bár még csak hét hetes házas vagyok.

Husz esztendő óta egy programbeszédből, egy beszámolóból, egy ünnepi toszóltól sem hiányzott a passzus: teremtsünk ipart.

Nem egyéb ez ma már divatos mondánál, melyet a kényeskedés szült ezelőtt husz év előtt, de amelynek az előképe ma is rongyosan, bitangul éhezve lézeng a munka üres asztalai körül. Mindenkinél a szemébe tűnik, szánakozva néz végig rajta a nemzet, sok nagy ur, sok magyar gazda, és elmondja mindenik, hogy ez a skelet jobb sorsra volna érdemes.

Ennek a szánakozónak aztán az az eredménye, hogy a gyűlösen a magyar ipart istápolni határozatlanlag kimondatik és a határozat jegyzőkönyvébe iktattatván, az őrizet végett a levéltárba elhelyeztetni rendeltetik.

Irásbán minden városban, minden községben meg van már örököve a szegény magyar ipar pártolása.

Tavaly a budapesti egyetemi ifjak körében is megindult egy mozgalom, mely ezúttal tette ki magának szükségleteit ki, zárólag magyar ipartermékekből fedezni, de sajnos, itt is csak szalmalag hevítette föl a kedélyhullámokat és a lelkesedést — talán — csak éppen addig tartott amíg az a nagy boglya pernyévé vált.

Azt mondjuk, hogy talán. Lehet, hogy az alatt a pernye alatt érsz parázs ég.

Az egyetemi ifjak mozgalmatól többet vártunk. Reményünk megvalósulásához éreztük magunkat közelebb, mikor halottuk, hogy a magyar ipart pártoló egyetemi ifjakból alakult egyület összeköttetésbe lép a főispánokkal és elfogja hívni a vidéki ifjuságot is a mozgalomhoz való csatlakozásra; érintkezésbe lép az ipar és kereskedelmi kamarákkal, hogy ez uton megkapja azoknak a kereskedőknek és iparosoknak jegyzékét, kiknél vásárolva, csakugyan a magyar ipart segítik elő.

A történelem a magyar egyetemi ifjaknak hazafias tendenciájukról sokkal tartozik. Nekik mindig sikerült a társadalmat meggyerni, akár politikai, akár társadalmi átalakulásra volt szüksége a nemzetnek. És viszont a nemzet is mindig készen találta az iskola lakóit, ha azokra szükségbe volt.

Magyar ipart csak egy tényező teremthet és ez a magyar társadalom, illetőleg a magyar ifjuság.

Ha magyar ifjuság a társadalomhoz fordul támogatásért, nem hiszszük, hogy ez a magyar társadalom, amely a magyar ifjuságban hazájának jövő boldogságát és reményét látja, ne támogatna törekvésében annál is inkább, mikor tudja, hogy a csel mindnyájunknak, gyermekeink gyermekeinek is meghozza a hasznát.

Azt mondani, de csak mondani, — mint ahogy Trefort miniszter mondja — „teremtsünk ipart,” csak „idyllyikus hang.”

Pedig a miniszter ezen a téren igazán leg többet tehet. Többet, mint a kereskedelmi és ipar miniszter. Trefort miniszternek sokkal hatalmasabb tényező áll rendelkezésére mint az ipari tárca és ez a

magyar ifjuság és ezzel a magyar társadalom.

Ha a miniszter nem választóúhoz, de az ország tanulóifjuságához intéz levelet, hogy: Fiuk, magyar ifjak, a haza veszélyben! Az ország gazdasági viszonyai évről évre nyomasztóbban nehezdednek a házára: a gazda újakra megy, a magyar iparos nem tud megélni, mert ti is megfedkeztek hazafiai kötelességeitököl. Külföldi iparcikkeket vásároltok, külföldön szőtt posztóból készült ruhában jártok, külföldre külditek a temérék pénzt, a külföldi iparosnak adtok jövedelmet, mialatt ami magyar iparosaink szájából vesztik ki a betevő falat kenyeret, pedig ideháza mindent jobbat és olcsóbbat is kaphattok. Fiam! Gyermekeim! (és itt citáljuk a miniszter szavait) „A legutóbbi napokban közölt adatok szerint a bevételünk 35 millióval nagyobb a kivételnél s ha hozzáteszszük, hogy vasutaink külföldi tőkékkel építették s a földirtokot terelő szőlőlevelek háromnegyede a külföldön van, a kamat tehát a külföldnek fizetetik, kérem micsoda közgazdasági és pénzügyi jövő vár az országra, ha a hazaogt nem tudjuk kitölteni? Hiu fantasztikus remény azt binni, hogy azt nyers anyagok termelése és kivitele által fogjuk tehetni. Az idyllyikus idők epochája elmúlt, — ipart kell teremtenünk.”

Igenis így lehetne ipart teremteni.

Ennek aztán volna eredménye! A problema, társadalmi uton teremteni meg a magyar ipart, meg volna oldva, — egy hazafias levéllel amit a miniszter nem is a választóúhoz, hanem azoknak a fiaihoz meg a többi tanulóifjusághoz intézte.

És ez a cselekedet a legszebb beszámolója volna Trefort miniszternek, amiért őt örök időkig áldána a nemzet.

Hogy a főhívás nem maradna eredmény nélkül, arról készekedünk.

Megei közgyűlés.

Baranyavármegye köztörvényhatósága hétfőn évnegyedes rendes közgyűlést tartott.

Kardos Kálmán főispán a napirendet megelőzőleg Majthény József báró elhunyt emlékeztet meg s indítványozta, hogy a megye közönsége részvétének jegyzőkönyvébe adjon kifejezést s erről a családot értesítse. A közgyűlés helyesléssel fogadta a kegyeletos indítványt. — A főispán ezután kinevezte Horváth Istvánt közigazgatási jegyzőakornokká; dr. Seh Károlyt t. b. alügyesgá; dr. Matoly Károlyt és dr. Reisz Adolfot t. p. járárosvokká a Siklósi járásba.

Következett az alispán évnegyedes jelentése, mely szerint a múlt negyedben a gazdasági viszonyok örvedetes jelenségeket tüntettek elő. Sajnosan említenéd föl, hogy a fioxera rohamosan szaporodik az egész megyében. Eddig csupán a szentlőrinczi és baranyavári járás mondható fioxera mentesnek. A tudományos faradozás teljessé sikeretlen. A bortermés elmaradása tökérejtással fenyeget. A közbiztonság a múlt negyedben lényegesen nem zavarta-

mekeim, becsuknak minket!” felel szomoruan és bátran továsiet velük.

— Becsukják, mert nem akar éhen halni! Sz, sz, sz, gyermekek, hol vagytok?

— It! susognak a kis sáskák és előugranak.

— Ti csak nem éheztek, kedves gyermekeim, nézzétek, itt szép magvak, gyöngye levelek vannak, egyetek és ne búsuljátok! mi nem éhezünk, mint némely emberek, és az öreg a fiatalokkal együtt nekiall a természetnek, úgy hogy sok kalászból szalmaszál lett.

A harmadik sáska egy tölgyfán trónolt, feleszen halad el alatta egy nevelődő két gyermekkel. „De, Margit kisasszony, maradjon az uton és ne nevelsen, ne kiabáljon oly hangosan; mivel emberekhez komolyaság illik és ön Róza kisasszony egy ugrál, hogy az illem hiánya engem teljesen kétségbe ejt.”

— O unalom és megrögzöttség; szeretném látni, ki tiltja meg nekem, hogy ne örvendjek az életnek, midőn kedvem van hozzá és ne lebegtessem szárnyaimat, ne csapdokolj lábaimmal! szól a sáska és úgy öszveárgta világszöld szárnyait és lábcsákait, hogy az rezgő zene gyanánt hangzott és fű, fa örömtől eltelve hallgattá.

Este összejöttek a harmatkorosmában és elmondták eleményeiket. Megvetőleg nyilatkoztak az emberek fölöl.

Igen, igen! csipogott Pepito, szép termések lehetnek azok az emberek! de mit is várhatnánk ily lényektől, kiknek csak két lábuk van!

— És a hangjuk szól Mastex; a külszélből majd megkötélti szavuk, nekem egész testem átjárja, valahányszor meghallom.

— Ahelyett, hogy megennék a füvet, levágják és megszáritják.

tott meg; az előfordult esetek a szokásos kisebb lopások, veredések stb. Újabb intézkedésekben említenéd föl, mely a közbiztonság érdekében történik, hogy október hótól kezdve Kácsfalun új orendőralomás létesítetik. Kivándorlás 1 volt, honosulás szintén egy. 37 tüzeset, melyek következtében 24,824 frt 95 a kár, ebből 15,881 frt biztosítva volt. A közigazgatás menete rendes. Farkas Géza baranyavári körjegyző állásáról lemondott. A lemondás tudomásul vétetett a vagyoni felelőség fentartásával, a netán fölmerülő károk fedezésére; Sey István elvesztette körjegyzői állását. Győrű Ferenc bicsérdi jegyző ügye folyamában van. Váner Antal szolgabíróasági irnok ellen bélyegcsontás gyanuja miatt vizsgálat rendeltetett el. A közegészség kielőgő. Husznegy községben a himlő teljesen megszűnt. Leggyakoribb betegségek voltak a légzőszervek s a gyomor hurutos bántalmái. Az állati egészség sem épen kedvező. Gyanus ebek több helyen megmártak embereket s állatokat. Az állatok elpusztítottak, az emberek megfigyelték alá vették, eddig azonban szerencsere egyikem sem lőtt ki a víziszony. Az unjonozás igen kedvezőlen eredményt tüntet elő. A rendes állományból 64 fonyi hátralek mutatkozott. Ez elsatnyulást jelent, minnek a korai házasságok s a rossz táplálkozás a fő okai.

Az alispáni jelentés tudomásul vétetvén néhány miniszteri rendelet fölolvastatása után az állandó választmányának a jelentése került szünyegre, az idegen iparcikkeknak a hetivasárokon való elárusítása tárgyában alkotandó szabályrendeletéről. Az állandó választmány azt mondja, hogy járásonként valamennyi iparos részt vehet ugyanazon járás bármely községének hetivasáráján. Simonyi János biz tag az egyes községek helyi iparosainak védelmére kelve, azt indítványozta, hogy csak az olyan árucikknek bocsátassanak a hetivasárokra, a miökét a hetivasárt tartó községben nem készítenek. Mert ha bárhonnán megjelenhetnek az iparosok a hetivasárra, az a hetivasáros község helyi iparosainak határozatlan kárára történik. Neudtvich Gyula azt mondja, hogy adjunk teret a szabad versenynek, mert a helyi iparosok nagy védelme kontárokot terem. Szily László szerint a szabad-élvőség vezérelte az állandó választmányt, mikor kimondotta a szabad versenyt. Simonyi János erre azt mondja, hogy oly látszik a „szabadélvőség” cége alatt azok érdekét akarják megsérteni, akik a hetivasárt adják. Tessék a nagyobb városokat példának venni. Amely helységben elég nagy a konkurrenzia, ott nincs szükség idegen versenyzőkre. Egyébent a községek maguk nyilatkoztak s minden esetre figyelembe veendő a kívánalmak, azok pedig azt kívánják, hogy az iparosok megvédessék az idegen versenytől. Kardos Kálmán főispán azt mondja, hogy nemcsak az iparosokra, de a fogyasztókra is kell tekinteni, ezekre pedig előnyös, ha mentől nagyobb verseny.

— Egy szóval, vandalak.

— Hát még mi velünk hogyan bánunk. Emlékszel még Pepito, mint fogta meg egyik a te apádat, mint szúrta kalapjához és amidőn szegényke kínosan vergődött, azt jegyezte meg, hogy a rovarok már hozzá lehetnek szokva, mert régi divat.

— És ezt ök entomológiának nevezik! vélekedik Pepito.

— Csálétek gyanánt felhasználnak minket.

— Mások esemegének tartanak!

— Silentium! szóal meg hirtelen egy mély hang. Mindenki felismeri a böles Acridist; mintegy varázslásra elcsentestül a zugás, Acridius így kezdi meg beszédét:

— Halljátok tehát, mit láttam én. Felmentem a remeterétre, mely fűt a hegyen zöldel, mert ott nagy társaságot látam egy kerek asztal körül ülő, edényekben gyümölcs és virág pompázott, fényes és jéggel telt tartókban palaczkok hűltek; a cseledek párolgó talakat hoztak! Épen kezdődött az ebéd, midőn egy szegény libegve fut ide és az orvost keresi. A szöcskék elutasítják; az orvos ma itt ebédre hivatalos. Az asszony addig sirt, rimánkodott, míg végre az egyik félreszólitotta a doktort.

— „Doktor ur, a fiam a kúba esett!” javesztelt az asszony, „segíten rajta; ha nem halt még meg, bizonyosan meghal maktőlben!” — „Hol van a fia?”

— „Ott lent fekszik, egy ember kihuzta és a szárazra vonszolta, egyetlen gyermeke, — óh, ha oly igralmas lenne és odajönne!” — Az orvos elment az asszonnyal.

A beszélgetés közben én közelebb mentem és miután a doktor érdekelt, merészen ráugrottam a doktor kalapjára és így én is eljutottam a vízfelüldöz. — Ott fektéd — mereven, mint egy fadarab. A doktor ide-

Julius 14-én.

Dries Lajos szerint különböző teendő árúzik és iparcsik között; az utóbbi okvetlenül megvándorló a nagy versenytől. Végül elfogadtatott az állandó választmány javaslata.

Nádas közönségben gyógyászati felállítását valván szükségessé, e végből az egészségügyi bizottság e tárgyban tett jelelentesét a közgyűlés helyeileg tudomásul vette s B. Breg Nándor gyógyászati felállítását iránt benyújtott kérelmet pártfogólag terjeszti föl. Több kisebb ügy elintézése után a közgyűlés 11 és 1/2 órákor véget ért.

Levelezés.

Pécsvárad, 1888. július 10-én.

Tekintetes szerkesztő ur!

Engedje meg, hogy becses lapja hasábjain az olvasó közönség elé tárjam azon veszedelmét, melyben Pécsvárad közönsége részestül folyó évi július hó 8-án reggeli 6 órákor és hogy egyuttal reá mutathassak azon okokra is, a melyek előidézői voltak, ha nem is egészben, de nagy részben a szerencsétlenségnek s mely okok, ha orvoslást nem nyernek, — ha a 8-án végre ment szerencsétlenség ismétlődik — vagy ha talán még nagyobb fokban tör ki — akkor Pécsvárad azon épületei, a melyek a várhegyen szemben állanak a biztos elpusztulás veszélyének vannak kitéve.

A mondott napon reggeli 1/4 órákor szülni nem akaró dörgés és zuhogó zápor ébresztette föl Pécsvárad közönségét.

A hegyről lefolyó víz elvezetésére szolgáló árkok csakhamar piszkos áradatot hömpölygettek az alufekvő városrész felé, de ezáltal haj még sem történt, mert a zápor rövid ideig tartott — s ámbár a levezető árkok szűz meglettek — mégis elégségesek voltak arra, hogy a Zengőn és a várhegyen összegyűlt vizet minden szerencsétlenség nélkül levezessék.

De úgy látszik, hogy a gondviselés csak azért ébresztette fel Pécsvárad közönségét e időben, hogy a később jövő őrési víztömeg már ne találja őket álmukban, hanem ébren lévén, a lezuhogó áradat és veszedelemmel szemben legyenek — esetleg életük megmentéséről gondoskodhassanak.

Még ugyanis a leirt időben s a zápor következtében összegyűlt vizet a levezető árkok a közönség kereszttől el sem szállították, még mindenhol lehömpölygött a piszkos áradat, midőn ugyan reggeli 6 órákor ólomszíni fellegek terültek el a közsg felett, villám villámot ért, menydörgés menydörgést követett s Isten-ítélet alakjában reánk tört a felhőszakadás s a masából ömlő víztömeg jéggel vegyítve hullott alá, midőn pedig eme mintegy 1/2 óráig tartó felhőszakadás elmúltot, csak akkor következett be az allig leírható esemény.

Az ezáltal földre szakadt vizet Pécsvárad közönség kereszttől vonuló árkok már befogadni képtelenek nem voltak, hanem kicsaparny medrükkel s a mily széles a vár és német-utca, így szélességben s helyenkint 4—5 c-méter magasságban rohant az áradat a közsg alatt fekvő része felé, magával sópörvén gerendákat, koscsikat, fatörzseket, kerítéseket, köveket, szóval mindazon tárgyakat, melyek a hegyről való lerohanások a bűnből árnat utját állották.

A közsg alsó részének lakói félelemmel és kétségbeesetten torlaszolták el kapuikat, így akarván megmenteni épületeiket, majorságukat és kerti veteményüket.

Használna kísérlet! Az áradat sok helyen pelyhéként dobtta el a kapukat és ajtókat, behatolva számos épület pinczéibe és számos lakásba s míg a kisebb lábas jószágokat magával sodorta, addig a házak után levő kerti veteményeket végkép tönkre

oda rázta, majd egy óra hosszáig kilódított vele, hogy még az izdásig is kinttől hómólok és én ki voltam téve a veszélynek, hogy figyelő pontomról lebuokom. „Lélegzik, doktor ur!” kiált hirtelen az anya, „Az én Jancsim el, az én jó Jancsim, őh ez öröm!” és irt, nevetett, kezét eskoalta a doktornak. Az orvos is úgy állt, mintha az ő gyermeke lett volna. És amint az asszony megköszönte! különös, majdnem elszorított a nagy öröm.

Midőn a doktor visszatérőben volt, — bizonyosan a társasághoz igyekezett — egy öreg ur, ki mellett elment, azt mondja neki: „Elkészt, doktor úr, az ebédnek véget, épen most indul az egész társaság sétakocsizásra.”

— Mintegy, itt többször használtam, mint ott! — válaszolt az orvos.

— Igen, igen, ha ön jól tehet, többször nem is kíván! felelt az öreg úr és eltávozott.

Én pedig hasonlatot vontam az emberek között! Vajjon mi közöttünk viselte magát valaki ily nemesen, mint ez a doktor? Áldozatkész sőt tisztem tudok; igyekeztek magasabbra, törekedtek nemesebb szelők felé és hagyják el az örökös szökécséleket és csiripolást.

Szent hévtől áthatva mondta e szavakat, de hiába, alig végezte beszédét, megközdött a régi élet, szárnyszerűség, zűmmögés, duzzogás és kitűnt, hogy bár Aeridiusban megvan a Darwin-féle fejlődési elmélet tudata, a sáskasereg erről mitem akar tudni és ma is csak úgy él, cselekszik, mi is éppolyan, mint Mózes idejében volt és ilyen is marad örökké.

tette, az épületekben is jelentékeny károkat okozott.

Hogy épület romba nem dűlt, hogy emberélet áldozatul nem esett, nem az áradattal szemben kifejtett védekezésnek tulajdonítható, hanem pusztán csak annak, hogy maga a felhőszakadás csak rövid ideig tartott s az őrési víztömeg a szemben levő épületek kapuin gyorsan lefolyhatott.

Nem szándéka jelen levő irójának bővebben esznelni a veszedelmet, de arra képesnek nem is tartja magát, mert azt elmondani és leírni úgy a miként végebe ment — nem lehet, az elemek pusztító harcát látni és észlelni kellett, hogy valaki kellő képpel bírjon a megtörtént eseményről. De hát ki az oka a Pécsváradot ért veszedelemnek?

Távol áll tőlem, hogy a veszedelem egész mérvért embert tegyenek felelőssé, de a mennyire távol áll tőlem ez a gondolat, úgy az is bizonyos, hogy a veszedelem részbeni okozása mégis csak egyes emberekre hárulik vissza. Mert igaz ugyan, hogy embernek az elemek rombolásait, a felhőszakadását s a víztömegnek a hegyről való lezuhogását megakadályozni nem lehet, de az, hogy a hegyen összegyűlt víz levezetésére szolgáló s a közönség átvonuló árkok egyes helyeken be ne tömessenek, egyes meggondolatlan egyének által a víz természetes lefolyása ne gátoltassék, de sőt hogy ezen levezető árkok a lehető legjobb karban tartassanak, ne keskenyebb és sekélyebb, hanem minél mélyebb és szélesebb téssenek, az erről való gondoskodás az erre való felügyelet s a lakosoknak ezen kötelezettségükre való szorítása minden esetre a közönségi ellátásról, illetve a bíró elutasíthatlan kötelessége közé tartozik.

Nem szabad az emberek életével játszani! és nem szabad túrni s megengedni, hogy egyesek kerti gyújtása végett a vízlevezető árkot betömjük, vagy keskenyebbé tegyék. Nem szabad túrni, hogy valaki építéséhez szükséges gerendákat, köveket és egyéb ratya-mutatót égve hosszú során át a levezető árkok mellett, benne és felette tartson, csak azért, mert neki úgy tetszik s mert ő a veszedelem határán kívül van, más emberek élete és vagyona pedig nem az ő élete s nem az ő vagyona. Gond fordítandó arra is, hogy a hidak el ne iszapoltassanak, mert nagyon természetes, hogy ily fenfokú esetekben a víz ott rohan alá, ahol kevesebb gát van utjába.

Azonban fájdalom, e tekintetben nálunk még sok a kívánni való s e levél irója nem is hiszi, hogy Pécsváradot most már másodikban ért veszedelem intő példaként szolgáljon a közönség ellátásának arra, hogy törvény-adta jogokkal élve, a kötelességet saját életük és vagyonuk megőrzéséül célzó kötelezettségükre minden alkalommal s a lehető legnagyobb szigorral szorítsák.

Arról szólni sem kívánok, vajon van-e megfelelő intézkedés téve arra, hogy a leirt esetben s ha esetleg a veszedelem emberéletet fenyeget, a szükséges segély a magukat már védelmezni nem tudó egyéneknek megadassék?

Azok természetesen, kik bent vannak — magyarán szólva — az ugynevezett szobában, mások megmentésére nem is gondolhatnak.

De vannak Pécsváradon oly épületek, melyek a leirt veszedelem határán kívül állanak, az itt lakó egyéneknek tehát emberbaráti és szent kötelességük a veszedelemben forogtak tehetőségük szerint segíteni s ha ezt saját lelkük és szívük sugallatából és embertársuk iránti könyörületből nem teszik, akkor ott van ismét a közönségi bíró és arra való, hogy kényszerítse az illetőket a segély megadására, de oly állapot túrni nem szabad, hogy míg az alant lakosok javeszkelve iparkodnak megmenteni a mehetnek; addig mások a helyetől összefont karokkal nézzék a küzdelmet.

E levelemnek céljáról nem kívántam egyebet tekinteni, mint hogy egyrészt megközelítőleg leírjam a Pécsváradot ért veszedelmet, másrészt pedig, hogy most, midőn még nem késő, az intéző körök figyelmét a veszedelem nagybított és leirt okok megszüntetésére felhívjam.

Ha ez meg nem történik s ha egy újabban előforduló veszedelem majd emberáldozatot is fog követelni, akkor legalább elértem soraimmal azt, hogy én embertársaim iránti egyéni kötelességemnek elet tettem, — mellükét pedig verjék azok, kik e felszólalásban előadottakat komoly megfontolásra nem érdemesítették.

Pécsi kiállítás.

A kiállítási nagy bizottság e 14-én (szombat) d. u. 5 órákor a város házában közgyűlést tartott a főispán ur előkötlete alatt lélt tart. Ezen ülésen — melyre a meghívók már kibocsátattak — a végre hajtó-bizottság jelentése terjeszték elő a kiállítási érdekeket kifejtett eddigi tevékenységéről, végleg megállapították a bíráló-bizottsági eljárás s a kiállítás megnyitására vonatkozó javaslatok terjesztetnek elő.

A kiállítási nagy falragasok, 10,000 példányban, e héten küldettek szét a szélrőzsa minden irányában. Az osztrák tartományokba 2000 drb német feliratu falragasz küldetett.

A Pécshez közel eső s vasut mellett levő városok közül eddig már 5 városban mozgalom indult meg, hogy külön vonaton tömeges kirándulások rendezessenek a

pécsi kiállítás meglátogatása céljából. Az ilyen tömeges látogatók ünnepléses fogadtatásban fognak majd résztlnni.

Az idegen kiállítók közül, kik közt sok külföldi van, eddigél közel 300-an jelentették be a kiállítási bizottságnak, hogy kiállítandó tárgyaikat néhány nappal a kiállítás előtt személyesen hozzák el s állítják fel, magok pedig a megnyitási ünneplésen résztvenni óhajtanak. A lakás után való kereslet tehát előrelátólag nagy lesz. A kiállítási bizottság ennek folytán felkéri mindazokat, kiknek néhány napra vagy hétre nélkülözhető szobájuk van, hogy azt bérbeadás céljából egy levelezésközpont a kiállítási bizottságnak bejelentésk.

A kiállítandó tárgyak napról-napra nagyobb számban érkeznek be, csak a pécsiek részéről tapasztalható még késedelem. A helybeli kiállítók — mint halljuk — azért késnek még tárgyaikat beállításával, hogy azokat a kiállítási csarnokban a kiállítás megnyitására a por be ne lepje. Ez aplan aggodalom, mert gondoskodva van, hogy a kiállított tárgyak semmi hátrányos befolyásnak kitéve ne legyenek. A tárgyak késői beállításának azonban az lehet a következménye, hogy azok előnyös elhelyezéséről az idő rövidsége miatt majd nem lehet gondoskodni, vagy talán ki is szorulnak.

Újabb bejelentések a kiállításra már nem fogadtatnak el a kiállítási bizottság által.

A kiállítási utmutató és katalógus (egy kötetben) már sajtó alatt vannak. Hirdetések még e hó végéig elfogadtatnak, és pedig Várady Ferencz által (János-utca 8. szám alatt.) Hirdetmények gyűjtésével Kraus Zsigmond van megbízva.

Különlélek.

— Iskolaszéki ülés. Közs. iskolaszéki ülést f. hó 7-én (múlt szombaton) tartotta a lefolyó iskolai évből utolsó ülését. Az egész ülés kezdetétől végig igen simán folyt le. Az elintézet s letárgyalt ügyek közül a nyilvánosságot alig érdekli egyénél, hogy mégis referáljunk az úléseiről, felemlítsük meg pár tgyet. Így a zárvizsgálatokat első ízben. Előnk s néhány ügybuzgó iskolaszéki tag jelentéséből meggyőződünk, hogy az idei évszázadvizsgálatok, egy polgári leányiskola osztályában, valamint a négy népiszkola tanintézetben, a zeneiskolában, nemkülönbön a magánintézetekben az elért s felmutatott eredmény általában teljesen megfelelő volt a hozzá költött várakozásoknak. Mi is úgy vagyunk meggyőződve, hogy iskolánk manapság már oly jök, hogy a szakértők is meg lehetnek elégedve a kimutatott sikerekkel. Nem hagyhatjuk azonban szó nélkül B. Breg Antal iskolaszéki tag egyik megjegyzését, ki azt állítja, hogy a polgári leányiskola egyes osztályában a tandíjmentesek a leggyengébb feleleteket adták, miért is részéről igen kívánatosnak, sőt szükségesnek tartja, hogy jövőre nagyobb szigor alkalmazassék a tandíj elengedéseért folyomódokkal szemben. Hisz' ez, ha úgy volna, mint ahogy első pillanatra látszik, misem tiltakoznánk az indítvány ellen. Csak hogy mi már ismerjük — a sanda mézáróst, aki máshová néz és máshová út. Nagyon jól tudjuk, hogy hová fog a dolog kilyü kadni. Az a célja az indítványunk, hogy a szegényebb osztály gyermekei teljesen kizárassanak a polgári leányiskolából. És ezt a célt ilyen került után vélik elérhetőknek! Nem akarunk a szunyogból elefantot csinálni, hanem arról biztosítjuk az indítványozót, mint az iskolaszéki, hogy a lehető legnagyobb figyelemmel fogjuk kísérni minden határozatukat s a többi aztán a mi dolgunk lesz. Felemlítjük még, hogy a beiratások szeptember 1., 2. és 3. napján eszközöltetnek a népiszkoláknál, míg az ismétlő (vasárnap) is: olások szept. 8. és 9-én lesznek felvendők. (Az iparos tanuló beiratásának ideje az iparisiskola hatóság körébe tartozik.) 4-én lesz a „Veni Sancte” s 5-én — kivéve a belv. népiszkolát, ahol a kiállítás miatt az előadások nem kezdhetők meg — a rendes tanítás veszi kezdetét.

— Kaszinói közgyűlés. A pécsi nemzeti kaszinó-egyesület f. hó 15-én d. e. 10 órákor rendes közgyűlést tart. Tárgyak: az tresedésbe jött igazgatói és pénztárnoki állásoknak választása utján leendő betöltése. Az egyesület nyári helyiségeiben eszközöltendő nagyobb építkezések tárgya ban hozandó határozat; — s ezzel kapcsolatban a Maria-utcazi bérház eladása tárgyában, az árverési feltételek megállapítása.

— Dalestély. A „Pécsi dalárda” f. hó 7-én sikerült dalestélyt adott a Scholzele söröcsarnokban. A másor hat pontból állott. Az első („Houfidal”) és az utolsó („A Balaton taván”) a katonazene kísérete. A jelen voltak száma 250—300-a tehetjük. Ott voltak: Repics, Kindl, Mestries, Herczenberger, Dobszay Mariska, Cs-Vitz, Liebbald (Szabolcsról), Mikics Emma, Petras Paula és Hedvig, Lang N., Ribics, Bokor, Kaizer önévker, Zsille Eteleka, Deelea Poldi, Erdőssy Eugénia, Gianone N., Kozáry Mili, Náray, Ebtvös és Hantossy Ilka, Obetko Gizella és Luiza és még számos szép lányka. A menyecskék is szép számmal voltak jelen.

— A „Magyar társalgó” a kiállítás alkalmával. Herczenberger József jeles táncmulívészünk, ki legutóbb nagy feltűnést kel-

tett Budapesten saját szerzeményül, zamatos magyar társas táncával, melyet a népszínházban mutatott be, azt határozta el, hogy a kiállítás tartama alatt rendezendő táncszertelen be fogja mutatni a városunkba jövő idegeneknek. Most toborozza össze a táncosokat hozzá. Valóban kívánatos volna, ha mentől többen vállalkoznának az ő-magyar jellegű szép tánc betanulására. Hihetőleg terjedni fog az egész országban s a jövő farsang egy mulatságának táncszerteléből sem fog hiányozni.

— Hymen Dr. Mihályfi Ernő jogtudor, a pécsi jogakadémia tanára, e héten je gyvezte el Friedl Aurélia kisasszonyt. — Vargoyai Bogyai Emil földbírtokos jegyet váltott Vargoyai Bogyai Jánosné Szentgyörgyi Horváth Gizella földbírtokosné leányával: Irénke kisasszonnyal. — Dr. Bors Lajos némethölgyi tiszteletbeli járásos f. hó 31-én tartja egybekelését Maria-Kéménden Münster Juliska kisasszonnyal.

— Nem várt rendez-vous. Egy pécsi fiatalembernek nagyon megtetszettek egy ferenciek utcabéli szépség szemei, s amint ez hasonló esetekben rendszeren meg szokott történni, a fiatalember szenvedélyét legkevesebb sem csillapította azon majdnem bizonyos tudat, hogy langolása remény nélkül való. De az emberi életben semmi nem lehetetlen. Egy szép estén ugyanis a hűgavél sétált tett s míg nővére egy cipőkereskedésbe ment, addig ő kúna maradt s a kirakat előtt szivarfüst mellett gondolkodott a világ mulandóságáról. Egyszer csak egy csinos szobalányocskaja jelenik meg előtte, ki azon jóakarattal, mely csak a szobalányok tulajdona, hozzá fordulva mondá: „A nagyságos kisasszony kérti, hogy holnap délután látogassa meg.” „Melyik nagyságos kisasszony?” Kérdi a fiatalember elbámulva. „M. ö nagysága”, felelé a szobalány és elcsietett haza, fiatalemberünket magánkülvil való állapotban hagyva, mert hiszen M. kisasszony az ő szeretett ideálja volt. A fiatalember, dacára nagy szerencséjének, igen nyugtalanul éjelt töltött, mert alig tudta várni a rá néző oly fontos délután. Végre ütött az epedve várt óra s fiatalemberünk dobogó szívvel ment fel a lépésön imádatjának lakására. A szobalány, kit az előszobában talált, rögtön bevezette őt urnőjéhez, ki azonban úgy fogadta a fiatal embert, hogy az elbámult rajta. „Mit akar ön uram?” A fiatalember a szobalányra hivatkozott s elmondá a történetek. A szobalányt rögtön behívták s a talány azonnal meg lön oldva. A kisasszony ugyanis a cipészhez küldte őt, hogy jöjné el mértéket venni. Az illető kereskedés előtt fiatalemberünket találta állva, kénytelenem szivarozva s így azt hitte, hogy ő a cipész. Először kacagtak, aztán pedig jóízűen elbeszélgettek. A kisasszony nagyon kedvesnek találta fiatalemberünket, s legközelebb már olvasni fogja közönségünk, hogy K. ur és M. kisasszony jegyesek.

— Sport. Engel Adolf Jánosipusztáján ma és holnap nagy hajtóvadasszat tartatik szarvas- és őzbikára, továbbá vadászóra. A vadászaton városunk sportkedvelői közül is többen részt vesznek.

— Eg Szent-Király! Csütörtökön délelőtt az egész várost villámgyorsasággal járta be a vészír, hogy Szabad Szent-Király közönség lángokban van. Állítólag hajnalban gyulladt ki a falu s az erős szerte bordova a szilánkokat, tüzszeggel borította el az egész községet. Délutáni 2 óra volt, midőn a „Nemzeti kávéház”-ban arról értesítettek bennünket, hogy még egyre ég a falu. Segélyt is kérték lovas posta által a pécsi tűzoltóságtól, de a polgármester megtagadta a segélyt, mert úgy mond, baha az alatt Pécssett út ki valami szerencsétlenség. Állítólag már tűzkarosultak is érkeztek be és könyörödmányt gyűjtöttek a pillanatnyi szükségletek fedezésére. Azonnal kocsira ülünk, hogy a helyszínére hajtassa személyes meggyőződést szerezzünk a katasztróforól. Már egy félórnyitól a közsgtől füstszagot érezünk s felhőalkot füstgomolyokat látunk a falu fölött. Csakugyan Szent-Király ég! A falu alsó része nem látszik, csak itt ott a fák közül az égnek meredő romok magaslottak ki rémesen. Semmi kétség, Szent-Király leégett. Kocsis bajts! S lóhalálba bérkeztünk Szent-Királyra. Amint az első hazhoz értünk, kérdeztük a szembejövő anyókat, hogy há, hol ég? Mire azt a lakonikus választ nyertük, hogy a tűz helyen. De hiszen Szent-Királynak kell égni. De biz, hála Istennek, az nem ég. Őt ezteadeje nem volt már tűz a falunkban. Az lehetetlen! Pécssett az egész városban el van terjedve a hír, hogy Szent-Király ég, ha van, a nincs, tűznek kell lenni, mert mi hírlapírók sem hiába jöttünk ki. No már pedig hiába jöttünk ki, ha Szent-Király égését akarják az urak nézni, mert hála legyen a fölséges Uristennek, Szent-Király nem ég. És csakugyan nem égett. A füstöt, a romokat mind a képezet szülte. Füllöttünk az igaz, de jobban van ez így, mintha — a magy lett volna.

— Tűz Monosokoron. Szerdától csütörtökre virradóra Monosokoron tűz ütött ki. Az erős szélvihar annyira élesztette a tüzet, hogy pár pillanat alatt lángokban volt a kis falu. Értesüléstünk szerint 30 ház porrá égett. A tűz másnap délutánig tartott. Mentésről szó sem lehetett. Ellenállhatatlanul pusztított a tűzvész. Ezt a tüzet látták a mi városi őrtornnyukból s mert egyirányban esik Szent-Királyfal Monosokor, azt hitték, hogy Szent-Király ég. S így támadt a szörnyű hír Pécssett.

— Az aratás. Az aratás javában folyik különböző roszban, ősi és tavaszi árásban. Az utóbbi forró napok nagyon gyorsan

érelték az elmaradt kalászekat s az aratás egyszerre mehozhatk. Természetes, még messzire vagyunk attól, hogy általánosságban az eredményt megmondhassuk. Már két hete, hogy az eső majd minden nap esik. Az aratók bele állnak reggel s este, ha délig arathatnak, mert délután rendszeren esik az eső, a kepezők alig tudják hirtelen összekapni a kéveket. Mintán a buzákból sok az uszóg, az eső e tekintetben is nagy károkat tesz, mert a minőséget rontani fogja. A korábban levágot rozsképek, ha az időjárás tovább is így tart, ki fognak csúszni. Általában elszomorító időjárás s az idei termés félig vesztélyben! Többfelé a takarmány is rendszeren ázik!

— A Dráva megáradt. A péntek délutáni órákban arról értesítettek bennünket, hogy a nagy esőzések folytán a Dráva rendkívül megáradt. Az emelkedés 350 cm. A töltésszakadás minden pillanatban várható. Több helyt átszivárgott már a víz. Dázonyon több mint 70 hold zab víz alatt van. Ha az idő jobbra nem válik s az esőzés tovább tart, a vízveszély elháríthatatlan.

— Követvám Mohácscon. A közmunka és közlekedésügyi m. kir. miniszter kijelentette, hogy Mohácscon a követvám-vámszedési jogot 30 évi időtartamra kivételesen engedélyezni hajlandó, mégis oly feltételek alatt, hogy a város a budapest-eszéki államutazásaknak a sorompók közé eső részét a vámszedés tartamában fenntartani köteles; a fenntartás pedig az államépítészeti hivatal jelentése szerint év 2360 ft 80 kr. költségtárgyat igényel. A város tehát előzőleg nyilatkozni köteles az iránt, vajton ezen feltételt elfogadja e? Továbbá a vizen és vasuton érkező árunka vámjétételeire nézve a miniszter némi módosítást s illetve bővebb felvilágosítást kíván.

— Szacsyav bankett. Mohácscon jul. 1-én Szacsyav Imre, az ott időzött vendégművész tiszteletére az iparosok olvasóköré helyiségeiben rendezett bankett, dacára az alkalmatlan időnek, mely igen sokakat visszatartott a részvételtől, szépen sikerült. Résztvettek latvanan, köztük a színtársulat majdnem minden tagja. Az első felkőzöntőt dr. Tauszik Emil mondta, ki a mohácsi közönség nevében igen szép és kerekded beszédben üdvözölte Szacsyavot, a kedves vendéget, a művészt. Palasovszky Ödön a magyar színeszetre s a Mohácscon működő színtársulatra: Csabi Imre a társulat nevében Szacsyav Imrre emeltek poharat. Az estnek művészeti része is volt. Énekeltek: Erdő Berta, Mecsap Irén és Sárközy Lajos — zajosan megtapsolt egy-egy népdalt; Csapi Imre pedig szépen s igaz hűvél szavalta Vörösmarty „Vén cigány”-át. A fiatalaság vacsora után tánczra perült. A kedvelés és szép estnek csak a reggel vetett véget.

— A pécsi iparostóllet ellátásának f. évi július hó 6-án tartott ülésen elhatározottat, miként a f. évi augusztus hó 3. 4. és 5-ik napján Szegeden tartandó országos dalár-ünnepléj alkalmával — a közvélekedés szövetkezetek országos szervezése érdekében megartandó iparos értekezleten a pécsi iparostóllet is képviseltessek. Ennélfogva felhívának mindazon testületi tagok, a kik a testület képviselésére vállalkozni hajlandók, hogy ezen szándékukat az iparostóllet elnökéül vagy jegyzőül f. hó 22-ig jelentésk be. A testület hajlandó az utkölségekhez 20 forint hozzá járulni. Bővebb felvilágosítást a testületi jegyző szolgál.

— Fördői tudósítás. Harkány, 1888. július 11-én. Fördő vendégek száma mai napig 1121; Átutazó vendégek száma mai napig 2380.

— A vasuti tisztviselők új egyenruhája. Julius hó elsejével Baross Gábor közlekedésügyi miniszter a magyar államasvít hivatalnokai és alkalmazottjai számára új egyenruha-szabályzatot léptetett életbe. Ugyanez egyenruha-szabályzat all a többi vasutakra nézve is, melyek az állam fölügyelete alatt állanak. A rendeletnek az a célszerült oldala, hogy elejét veszi a rangjelések különböző módjainak, a mennyiben meghatározta a különböző rangu tisztviselők jelvényeit. A zubbony gallérián ezentel nem szárnyaskér díszlejt, hanem az első rangfokozatu főhivatalnokok arany paszmányos galléron 3—3 ezüst rózsát, a 2-ik rangfokozatu főhivatalnokok 2—2, s a 3-ik rangfokozatuknál 1—1 ezüst rózsát, a 4-ik rangfokozatu főhivatalnokok a zubbony közönséges galléron 3—3 arany rózsát, az 5-ik rangfokozatuknál 2—2, s az 1-ső rangfokozatuknál 1—1 arany rózsát, az altisztek pedig ezüst rózsákat viselnek a közönséges galléron. A sipkán semmi ékeség. A szolgálatot tevő tisztviselők piros karszalagot viselnek arany szárnyaskérkel. A rendeletnek az is érdekes pontja, hogy a vasuti hivatalnokok az egyenruhához katonagallert tartoznak viselni s így álltunk az eddig a zubbonyok alól kiágaskodó érdekesebbül érdekesebb s változatos formájú, szépen kivastal kemény kráglit.

— Az új védő-törvényjavaslat a közös hadügyminiszteriumban már elkészült s az őszszel egy a magyar, mint az osztrák törvényhozás elé fog terjesztetni. A javaslat, amennyire eddig kiszivárgott hírekből ítelhetni, gyökeres változásokat tesz a védő-erő-szervezetben. Így mindenekelőtt megszünteti a törvényhozás ama jogát, hogy a hadsereg létszámát számszerűleg megállapítsa, hanem az országgyűlés csupán a népesség ama százalékat fogja megállapítani, melyből a hadsereg hadi létszáma kikerül. Tetemesen növelni óhajta továbbá a javaslat a béke-létszámot is, még pedig olyképp, hogy az évi újraszámítások több,

Postahajók:

Budapestről Mohácsra naponként 11 órák este... Mohácsról Zimony-Belgrádba naponként 8 1/2 órák reggel.

Hirdetések.

2 pár kitűnő vivókard eladó. Ara 6 ft. Bővebb értesítést ad a kiadóhivatal.

Eladó szőlő! A Friebeiban egy és 1/2 hold nagyságú új ültetésű szőlő... Bővebb értesítést a kiadóhivatal ad.

Hirneves Szt. Pál cseppek. Jelek hatású házi... Csáky Dező, hivatalnok.

Kelleti növényekből készült Szt. Pál labdacskok. Gyökerecs vértisztítás! Mindennemű székrekedés és azok következményének eltávolítására.

Köszvény-víz. Micsod és köszvény, melyet az általam készített és fellülmalatlan köszvényvízem meg nem gyógyítana.

Gyógyszerész-gyakornok ki a német nyelvet bírja, kedvező feltételek mellett acceptáltatik. Hol? megmondja a kiadóhivatal.

Egyetemes aczélekedet Erős és pontos szerkezetű, valamint könnyű járású sorvetőgépeket... GROSSMANN ÉS RAUSCHENBACH

Baranyavári járás főszolgabírájától. k. i. 1888. sz.

Pályázati hirdetmény. Baranyavármegye baranyavári járásba kebeleztet Herzeg-Szöllös, Karancs, Keő s Albertfalva községek szövetségéből álló... herczegszöllösi körjegyzői állásnak

Kiállítási idényre elvállalok mindennemű cözégek és hirdetési táblák készítését.

Egy 3 és 1/2 lóerejű gőzcséplőgép-készlet hozzátartozókkal egy 8 lóerejű LOKOMOBIL (Cleyton Schultevort)

Rizek Jánosnál a vashámorban. Gyógyszerész-gyakornok ki a német nyelvet bírja, kedvező feltételek mellett acceptáltatik.

A harkányi fürdő 1889. január 1-től számitandó 6 vagy 12 évre bérbeadó. Bővebb értesülés nyerhető LÖSCH uradalmi számtartó urnál a siklósi várban vasárnapi, szerdai vagy pénteki napon a délelőtti órákban.

KÖNYVNYOMDA-ÁTVÉTEL. Tisztelettel tudatom a nagy közönséggel, hogy A LYCEUMI NYOMDA BÉRLETÉT folyó évi július hó 1-ével átvettem, hogy a nyomdával kapcsolatban könyvkötő-műhelyt rendezek be s egyuttal nyomtatványtáramat teljesen ujonan és minden kívánalmat kielégítőleg szerelem föl.

Iparosnak, kereskedőnek fontos! A kiállítás egész tartamára a kiállítási terület kerítésére olajfestékkel festendő hirdetések előnyös áron vétetnek föl. Pécsett, János-utca 8. szám alatt folyó évi július hó 20-ikáig. A legjobb s legolcsóbb reklam!

Az évi elszállítás 2000,000 palaczk. Legjobb asztali-és üdítőital. savanyuvíz. A MOHAI ÁGNES FORRÁS. Legjobb asztali-és üdítőital. Kazáink legkedveltebb savanyuvíz. A MOHAI ÁGNES FORRÁS. Legjobb asztali-és üdítőital. Kazáink legkedveltebb savanyuvíz.

Szabadalm. szeges gőzcséplőgépek GROSSMANN és RAUSCHENBACH-tól BUDAPESTEN. Tudósítást gyártmányaink könnyű hajtása, csekély fűtőanyag fogyasztása, igen nagy munkaképessége, a csemek kitűnő tisztítása és osztályozása, valamint erős szerkezete tekintetében összes eddigi számos vevőink nyujtanak, kiknek névjegyzéke a t. gazda urak rendelkezésére áll.